

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobkyně: **Mgr. D. Č.**, bytem P., zastoupené opatrovníkem: D. B., bytem S., zastoupeným:
JUDr. Julie Šindelářová, advokátka, se sídlem Mikulášská třída 9, 326 00 Plzeň, proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále
jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.6.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.4.2013 č.j.
X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.4.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 22.11.2012 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám zástupce JUDr. Julie Šindelářové na nákladech řízení částku ve výši 11.011,-Kč na účet č. X, VS: 12584, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Státu nenáleží náhrada nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 25.6.2013 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 22.11.2012 se žalobkyně prostřednictvím opatrovníka domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.4.2013, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 22.11.2012, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 a 40 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). V odůvodnění rozhodnutí ze dne

22.11.2012 bylo uvedeno, že žalobkyně v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 30.5.1996 do 29.5.2006, získala pouze 3 roky a 214 dní pojištění místo potřebných 5 roků, když podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 25.10.2012 je plně invalidní od 30.5.2006.

*Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť se neztotožňuje s datem vzniku invalidity vzhledem k tomu, že posudek o invaliditě vydaný v tomto řízení s datem 31.1.2013 vychází bez dalšího pouze ze znaleckého posudku znalkyně MUDr. E.B. ze dne 30.5.2006, který byl opatřen v rámci řízení o způsobilosti k právním úkonům žalobkyně, které z podnětu soudkyně Okresního soudu Plzeň-město ze dne 14.12.2000 bylo zahájeno již 15.1.2001; přitom ve znaleckém posudku ze dne 30.5.2006 znalkyně potvrzuje, že žalobkyni nebylo možné přimět k tomu, aby se nechala znalcem vyšetřit, když se znalkyně o to snažila od května 2001 a vyšetření se podařilo až poté, kdy byla žalobkyně předvedena Policií ČR dne 11.5.2001, což je jediným důvodem, proč znalecký posudek soudem stanovené znalkyně byl zpracován až ke dni 30.5.2006. Ze závěru psychiatrického vyšetření vyplývá, že u žalobkyně byla zjištěna závažná duševní choroba, a to chronické schizofrenní onemocnění, když znalkyně současně konstatovala, že choroba evidentně probíhá řadu let. Proto je možné konstatovat, že žalobkyně má bez pochybností nárok na přiznání plného invalidního důchodu, když z posledních deseti roků počítaných zpět před vznikem plné, případně i částečné invalidity, byla po většinu zaměstnaná a tedy i pojištěná. Je tedy zřejmé, že závěry o přesném vzniku invalidity žalobkyně, který je bez dalšího stanoven na 30.5.2006, jsou neudržitelné. Závěrem žalobkyně žádala, aby soud zrušil pro nezákonnost napadené rozhodnutí správního orgánu i rozhodnutí, které mu předcházelo, a žalované uložil povinnost k náhradě nákladů řízení. (K žalobě byla mimo jiné připojena i kopie pravomocného rozsudku Okresního soudu (dále jen **OS**) Plzeň-město ze dne 4.7.2006 a kopie usnesení téhož soudu ze dne 3.1.2007 o ustanovení opatrovníka žalobkyni.)*

*V napadeném rozhodnutí ze dne 23.4.2013 o zamítnutí námitek žalovaná mimo jiné zdůraznila v odůvodnění, že dle vypracovaného posudku lékařky ČSSZ o invaliditě ze dne 30.1.2013 odpovídal zdravotní stav žalobkyně od 30.5.2006 do 31.12.2009 plné invaliditě dle § 39 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, když v uvedeném období bylo rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její soustavné výdělečné činnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 2c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009, pro které se stanovuje míra poklesu soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 50 - 80%, procentní míra poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobkyně byla stanovena ve výši 70%, tj. v horní hranici stanoveného rozmezí. Od 1.1.2010 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70 - 80% a žalobkyni bylo přiznáno 70%, tj. na spodní hranici stanoveného rozmezí, při určení míry poklesu pracovní schopnosti nebylo aplikováno ust. § 4 vyhlášky o posuzování invalidity, kterými lze stanovený rozsah míry poklesu pracovní schopnosti snížit. Lékařka ČSSZ vyslovila souhlas s posudkovým hodnocením první instance a funkční postižení žalobkyně hodnotila rovněž jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídající*

invaliditě třetího stupně; datum vzniku invalidity bylo stanoveno na základě znaleckého posudku ze dne 30.5.2006, který byl doložen při posouzení zdravotního stavu žalobkyně dne 15.7.2008 (k jednání o posouzení zdravotního stavu v námitkovém řízení nebyl doložen jiný nález z předchozí doby, proto nebylo změněno datum vzniku invalidity), proto nebylo možno námitkám vyhovět, jelikož žalobkyně požádala dne 19.9.2012 o přiznání plného invalidního důchodu od 15.1.2001.

Pravomocným rozsudkem OS Plzeň-město č.j. 15Nc 1226/2000-194 ze dne 4.7.2006 byla žalobkyně zbavena způsobilosti k právním úkonům, protože dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – oddělení psychiatrie vypracovaného znalkyní MUDr. E. B. žalobkyně trpí závažnou duševní poruchou – schizofrenií, která je t.č. v chronickém stádiu, prognosa stavu je nejistá, choroba se vyvíjí řadu let, ale žalobkyně se dosud nikdy neléčila. Poté byla pravomocným usnesením téhož soudu sp. zn. 15Nc 1226/2000 ze dne 3.1.2007 ustanovena žalobkyni opatrovníkem její matka D. B., nar. 1943. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 30.5.2006 znalkyní MUDr. E. B. v soudním řízení vedeném pod sp.zn. 15Nc 1226/2000 vyplývá, že skutečnosti uvedené v citovaném rozsudku OS Plzeň-město odpovídají jeho obsahu.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně* vyplývá ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 25.10.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.1.2013*, že žalobkyně byla uznána nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 30.5.2006 na základě znaleckého posudku, nikoli jak požadovala k 15.1.2001 s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené *v kapitole V, položce 3e) přílohy vyhlášky*, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, jež ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 19.8.2013 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen *komise* či *PK MPSV*), která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a jednoznačně určí a zdůvodní datum vzniku její invalidity. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že *napadené rozhodnutí ze dne 23.4.2013* bylo opatrovníkovi žalobkyně *doručeno dne 4.5.2013*. *Rozhodnutím ze dne 9.12.2010* byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 1.1.2010 ve výši 4.383,-Kč měsíčně.

Podáním ze dne 25.9.2013 bylo žalobkyni navrženo, aby byli jako svědci vyslechnuti v řízení před soudem zejména synové, bývalý manžel a bývalá švagrová, ošetřující psychiatr a vyžádány spisy OS Plzeň-město týkající se žalobkyně i spis ÚMO Plzeň 1, orgán péče o děti.

Ústní jednání se nejprve konalo *dne 23.10.2013*, kdy byli vyslechnuti navržení svědci prof. MUDr. S. O., Ph.D. (bývalá švagrová), Ing. B. Č. (bývalý manžel) a T. Č. (syn), kteří popsali chování i jednání žalobkyně od začátku devadesátých let (minulého století) v podstatě do současné doby. Při dalším *ústním jednání dne 13.11.2013* byli vyslechnuti jako svědci znalkyně MUDr. E. B. *(ve znaleckém posudku, který byl pro nespolupráci žalobkyně*

vypracován až dne 30.5.2006, odpověděla na otázky zadané OS Plzeň-město a k dispozici měla i znalecký posudek PhDr. P. P. vypracovaný po psychologickém vyšetření provedeném dne 22.9.1995 v souvislosti s rozvodem manželství žalobkyně a péčí o nezletilé děti z tohoto manželství / řízení vedené u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 15C 239/95/; dle jejího názoru se již v roce 1994 projevovaly příznaky závažné duševní choroby-schizofrenie) a MUDr. J. B., ošetřující psychiatr žalobkyně (žalobkyni zná od podzimu loňského roku, kdy k němu byla syny přivedena, a dle něho se její schizofrenní onemocnění s největší pravděpodobností rozvíjelo cca od druhé poloviny 90. let, když v roce 2006 bylo ve stadiu chronické psychózy a i přes současnou léčbu projevy schizofrenní psychózy nadále trvají).

Poté zdejší soud požádal PK MPSV pracoviště v Plzni o vypracování posudku, jelikož v této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení, přičemž ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Vyžádaný *posudek byl komisí vypracován po jednání konaném dne 23.1.2014*, jemuž byla přítomna i zástupkyně opatrovníka žalobkyně i odborný lékař z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že žalobkyně byla **od 14.12.2000 do 31.12.2009** plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 66%. Žalobkyně je **od 1.1.2010** invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, jelikož šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% (*Doba platnosti – lhůta KLP: 01/2015; vznik invalidity 14.12.2000.*). Po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku PK MPSV konstatovala i s přihlédnutím k obsahu soudního spisu, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zbavené způsobilosti k právním úkonům dne 4.7.2006 je chronická schizofrenie – jedná se o těžké duševní postižení, které se vyvíjelo dlouhodobě a vlekle. Jelikož předmětem posouzení je stanovení data invalidity, neboť žalobkyně žila izolovaně ve své domácnosti, neudržovala žádné styky s okolím, do bytu nikoho nepustila a nepřebírala poštu, ani nenavštěvovala lékaře, použila PK MPSV k hodnocení dat vzniku invalidity velmi podrobný výslech svědků (především MUDr. B.) i soudně znalecký posudek PhDr. P. P. CSc. ze dne 16.1.1996 (*psychologické vyšetření celé rodiny dne 22.9.1995, u žalobkyně již vykázána menší sociabilnost a introspektivní ladění*), rovněž bylo zohledněno, že problémy vykulminovaly v roce 2000, kdy se vedlo řízení o vystěhování žalobkyně z bytu (*do té doby byla schopna zcela relativně samostatné existence, de facto byla schopna v rámci rodiny fungovat za pomoci a porozumění všech rodinných příslušníků*) – nepřebírala úřední poštu a bylo zřejmé, že vůbec nechápe, o čem jde, nebyla schopna spolupráce, proto OS Plzeň-město podal dne 14.12.2000 podnět k zahájení řízení o způsobilosti žalobkyně k právním úkonům, kdy pro řízení byl vypracován znalecký posudek MUDr. B. až dne 30.5.2006. Komise konstatovala, že onemocnění bylo již zřejmé dříve, než stanovila OSSZ, tj. datem znaleckého posudku ze dne 30.5.2006, a lze tedy plnou invaliditu žalobkyni přiznat již dnem 14.12.2000, tj. podáním podnětu soudem k zahájení řízení o způsobilost k právním úkonům; onemocnění se vyvíjelo plíživě po narození mladšího syna se stupňujícími se nároky na žalobkyni, kdy již potřebovala dopomoc své matky v domácnosti; první známky onemocnění byly patrné v roce 1996, kdy měla sporadicky halucinace, pokusila

se o několik pracovních poměrů, naposledy pracovala jako uklízečka, pak byla schopna jen krátkodobých brigád pod dohledem matky. V lednu 1996 byly u žalobkyně zjištěny již určité anomální rysy osobnosti, ale nebyly prokázány příznaky natolik závažné, aby vyžadovaly intervenci psychiatra; v té době by tedy zdravotní stav neodpovídal vzniku ani částečné invalidity. V porozvodovém období po roce 1996 žalobkyně měla ještě několik pracovních pokusů a posléze brigád pod dohledem matky, stav se zcela zdekompensoval až v roce 2000, kdy se u žalobkyně již jednalo o invaliditu plnou /invaliditu III. stupně/. **Do 31.12.2009** dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole V. položce 2, písmene c) přílohy č.2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. **tj. 70%** a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna. **Od 1.1.2010** bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti **70%**, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; vzhledem k charakteru onemocnění žalobkyně není schopna soustavného pracovního zařazení (§ 5). *(Stejnopis posudku i doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.)*

U *ústního jednání dne 26.2.2014* zástupce opatrovníka žalobkyně závěrem navrhl vyhovění žalobě, když v řízení bez všech pochybností byla prokázána tvrzení žalobkyně uvedená v žalobě a to posudkem PK MPSV ze dne 23.1.2014, jímž bylo prokázáno datum vzniku invalidity již 14.12.2000; také byla požadována náhrada nákladů řízení v celkové částce 11.011,- Kč včetně DPH na účet za celkem sedm úkonů, jak je uvedeno ve specifikaci nákladů v písemném vyhotovení předloženém soudu. Zástupce žalované uvedl závěrem, že s ohledem na výsledky svědků a podrobně vypracovaný posudek PK MPSV ponechávají rozhodnutí zcela na úvaze soudu.

Dle § 39 odst. 1 zákona **ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. **Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity**, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, **z posledních deseti roků před vznikem invalidity**. Od 1.1.2010 je dále stanoveno, že u **pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků**. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

V § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je stanoveno: je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 26.3.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity dříve než ke dni 29.5.2006 z důvodů v ní uvedených.

Do 31.12.2009 byla plná invalidita právně upravena ve shora citovaném § 39 zákona, od 1.1.2010 je v něm upravena invalidity prvního až třetího stupně. Pro úplnost soud dodává, že do 31.12.2009 dle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. V této věci však nebyly shledány podmínky pro toto zvýšení, ani pro snížení až o

10 procentních bodů (§ 6 odst. 5 vyhlášky). *Obdobná úprava je obsažena od 1.1.2010 v § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb.*

Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 23.1.2014 má soud za prokázané, že ***k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (23.4.2013) byla žalobkyně invalidní ve třetím stupni invalidity, ale ještě předtím byla od 14.12.2000 do 31.12.2009 plně invalidní, od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně***, proto je žaloba podaná důvodně, a soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.4.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.11.2012 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) ***pro vady řízení*** (§ 78 odst. 1, 3-4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně již od 14.12.2000 k poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70% a tato výše poklesu pracovní schopnosti o 70% trvá i od 1.1.2010. Zjištěný předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladových rozhodnutí při posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovými lékaři na OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň, kdy byla žalobkyně uznána invalidní až od 30.5.2006; předtím byl zdravotní stav žalobkyně posouzen na základě její žádosti o invalidní důchod ze dne 14.4.2008 na OSSZ Plzeň-město dne 15.7.2008, kdy byla uznána plně invalidní - datum vzniku 30.5.2006 (znaleckým vyšetřením), a rozhodnutím ČSSZ ze dne 4.9.2008 byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod pro nezískání potřebné doby pojištění (získala pouze 3 roky a 214 dní).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je plně invalidní již od 14.12.2000 a od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí obsahující mimo jiné i důvod vydání rozhodnutí, tj. uznání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16Ad 67/2013 ze dne 26.2.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu při uznání invalidity od dřívějšího data než 30.5.2006 by byla vydala žalovaná i v případě zjištění jiného data vzniku plné invalidity žalobkyně již na základě posouzení zdravotního stavu při jednání na OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách. Žalovaná také nepřehlédne skutečnost, že v žádosti o plný invalidní důchod sepsané dne 14.4.2008 žalobkyně požadovala jeho přiznání od vzniku nároku.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce opatrovníka žalobkyně specifikoval náklady tohoto řízení dne 26.2.2013 a soud shledal jeho nárok oprávněným a přiznal mu za 7 úkonů právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí věci, sepis žaloby, sepis vyjádření, účast u jednání soudu dne 23.10. a 13.11.2013 i 26.2.2014 a účast při jednání PK MPSV dne 23.1.2014*), tj. 7.000,-Kč, za 7 režijních paušálů á 300,-Kč, tj. 2.100,-Kč, a 1.911,-Kč (21% DPH z částky 9.100,-Kč), což je v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy *celkem 11.011,-Kč (advokát je plátcem DPH - vedeno u zdejšího soudu pod Spr 105/2005)*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Státu nebyla přiznána náhrada nákladů řízení (*výrok III. rozsudku*) ve smyslu § 59 odst. 2 věta první s.ř.s. spočívající v částce 700,-Kč, tj. odměna znalkyni MUDr. Evě Bočkové, která jí byla přiznána usnesením zdejšího soudu vyhlášeným při ústním jednání dne 13.11.2013 za provedený znalecký úkon (*příprava na ústní jednání v rozsahu 1 hodiny a výslech při ústním jednání v rozsahu 1 hodiny po 350,-Kč*), když její výslech byl naprosto nezbytný pro další řízení v této věci.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. února 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně